

~~**De heer Jef Van Damme (sp.a):** Het gaat hier niet allemaal om dertigers. Bovendien was het in het verleden zo dat bij fusieoperaties een automatische inkanteling van het personeel plaatsvond.~~

~~**Collegevoorzitter Guy Vanhengel:** Dat is niet waar. Kijk maar naar de VGC en hoeveel trammelant dat vlak voor de verkiezingen heeft veroorzaakt. Dat is hetzelfde. Sommigen zegden zelfs dat het College zich moest schamen en excuses aanbieden. Dat heeft heel wat heisa veroorzaakt, maar dat kwam misschien omdat er toen verkiezingen waren.~~

~~**De heer Bruno De Lille (Groen):** Ik reageer best niet op de laatste uitspraken.~~

~~Wat de ondersteuning van kansarme jongeren betreft en het feit dat het OCB daarmee bezig is, gaat de discussie niet over het OCB of het vertrouwen dat we erin hebben.~~

~~Ik wil weten waar we naartoe gaan en een actieplan zien om kansarme Brusselse jongeren te ondersteunen. Dat is een vraag voor de VGC en nog veel meer voor de Vlaamse Gemeenschap. Het OCB kan wel zijn best doen, maar als er geen middelen zijn voor de ondersteuning van kansarme jongeren, kunnen we veel proberen, maar gaat het niet lukken. Dat is mijn vraag.~~

~~Nu worden we constant geconfronteerd met weer eens een kleine besparingsoefening of opnieuw een verschuiving die toevallig altijd de ondersteuning van kansarme jongeren treft. Ik maak me dus ongerust en vele mensen met mij maken zich ongerust. Als men ons eens zou zeggen hoe we dat zullen aanpakken, dan zou dat al heel wat zijn, maar ik vrees dat men dat zelf nog niet weet.~~

~~**Collegevoorzitter Guy Vanhengel:** Ik geef u een praktisch voorbeeld.~~

~~**De heer Bruno De Lille (Groen):** Ik heb het niet over u of het OCB, maar over Vlaams minister Hilde Crevits en de hele aanpak van de ondersteuning van kansarme jongeren in het onderwijs. U volgt natuurlijk gedeeltelijk wat de Vlaamse Gemeenschap doet.~~

~~**De voorzitter:** Ik stel voor de collega's in het Vlaams Parlement ertoe te bewegen minister Hilde Crevits de nodige vragen te stellen.~~

~~*— Het incident is gesloten.*~~

SAMENGEVOEGDE INTERPELLATIE EN VRAAG (R.v.O., art.62, 8 + art.59, 6) Inschrijfproblematiek in het kleuter- en basisonderwijs en in het secundair onderwijs.

De heer Jef Van Damme (sp.a): Deze discussie voeren we elk jaar opnieuw. Ik hoop dat we elk jaar een stapje dichterbij de oplossing komen, dat moet toch de uitdaging van ons beleid zijn. Elk jaar opnieuw discussiëren we over inschrijvingen in de scholen. Ik focus vooral op het basisonderwijs omdat daar het probleem het nijpendst is.

Ik pleit voor nuance in het debat, vooral als we de media lezen. Ik geef een pluim aan de Brusselse media die dit jaar iets genuanceerder gecommuniceerd hebben dan in het verleden. Jammer genoeg is dat nog niet doorgedrongen tot hun collega's van het nationale nieuws die

nog altijd met hele grote en schokkende titels werken. Het lijkt nog altijd of de helft van de Brusselse kinderen op straat blijft staan. Dat is natuurlijk niet het geval.

Het is moeilijker om een genuanceerd verhaal te brengen, het is veel gemakkelijker om een extreem, zeer uitgesproken en polariserend verhaal op te hangen. Als beleidsmakers hebben we de plicht om een correcter verhaal te brengen. Daarmee zeg ik niet dat er in Brussel geen capaciteitsprobleem is. Dat is er wel degelijk. We moeten daar blijven op inzetten, zowel langs Vlaamse als langs Franstalige kant. Elk kind moet natuurlijk naar school kunnen gaan. Dat moet het uitgangspunt blijven van elk beleid. Dat is geen punt van discussie.

De realiteit is genuanceerder dan wat er in de media verscheen met titels als: “De helft van de Brusselse kinderen krijgt geen plaats” of “De helft van de 3.000 kinderen vinden geen plaats”. Ik ben blij dat ook het LOP na uw gesprek van vorig jaar, iets genuanceerder heeft gecommuniceerd. Ze vervullen hun rol beter dan in het verleden. Dat is een pluim die ik u toewerp want u hebt met hen een uitgebreid gesprek gevoerd na de debacle van vorig jaar.

Het uitgangspunt is dat we nog steeds extra capaciteit nodig hebben. Ik denk alleen al aan de bevolkingsexplosie waarvoor we staan. We moeten ook nuances aanbrenge. Men zegt dat er een even grote groep als vorig jaar niet ingeschreven raakt in een school van zijn of haar keuze. Daarbij valt op te merken dat meer dan de helft van deze kinderen toch nog een plaats vond in het Nederlandstalig onderwijs, hetzij in Brussel hetzij buiten Brussel. Dat is een eerste grote nuancering.

Een 2de belangrijke opmerking is dat 550 kinderen al een plaats hadden in het Nederlandstalig onderwijs en gewoon van school zijn veranderd. Ik vraag u natuurlijk om bevestiging want dat betekent de facto dat die plaatsen weer vrijkomen. Ze kunnen dus worden ingevuld door kinderen die op dit moment geen plaats kregen, maar wel zullen krijgen op het moment dat de kinderen die wel een plaats hebben gekregen de plaatsen die ze nu bezetten, vrijmaken. Dat is een tweede belangrijke nuance die ervoor zorgt dat meer kinderen een plaats zullen krijgen dan op dit moment blijkt.

Een 3de punt, dat ik al eerder ter sprake bracht en dat essentieel is om dit debat ten gronde te kunnen voeren, betreft de noodzaak om zicht te krijgen op de situatie in het Franstalig onderwijs. Dat hebben we natuurlijk nog altijd niet. Volgens mij is ons grootste probleem dat we niet kunnen inschatten in hoeverre mensen die graag naar een Nederlandstalige school willen komen, wat we als een compliment voor ons onderwijs moeten beschouwen, op dit moment al in een Franstalige school zijn ingeschreven. Dit is een belangrijke nuance. We weten ook niet of mensen die zich inschrijven in een onthaalklasje zich niet tegelijkertijd inschrijven in het Franstalig onderwijs.

Deze belangrijke gegevens moeten we meenemen om het debat te kunnen ontminnen. De Brusselse media hebben nu genuanceerder gecommuniceerd dan vroeger, maar op nationaal niveau leek het er nog op dat het hier een catastrofe is. Natuurlijk is het belangrijk om te zeggen dat er mensen zijn die geen school vinden in Brussel, wat onaanvaardbaar is. De vraag hoeveel mensen effectief hun kinderen niet naar school kunnen sturen omdat ze geen plaats vinden in het Brussels Nederlandstalig onderwijs, in de Rand of in het Franstalig onderwijs, kan niet worden beantwoord. Dat is volgens mij de echte tekortkoming van ons beleid en van ons allen. Iedereen die hier rond de tafel zit heeft voor een deel beleidsverantwoordelijkheid, of had het in het verleden. Het echte probleem vandaag is dat we niet kunnen zeggen hoeveel

kinderen echt geen school hebben. Het zal alleszins niet gaan om 2.800 kinderen, het cijfer dat nu circuleert.

We willen niet beweren dat er geen probleem is. We moeten het probleem met alle beleidsniveaus en taalgroepen oplossen. Het probleem is wel kleiner dan in eerste instantie door de cijfers wordt weergegeven. Ik hoop dat de collegevoorzitter kan werken aan het vinden van structurele oplossingen voor het cijferprobleem en aan de creatie van meer plaatsen in het Nederlandstalig onderwijs. Dit zal nodig zijn om de bevolkingsgroei in het Brussels hoofdstedelijk gewest op te vangen.

Ik kijk uit naar meer gedetailleerde cijfers. De collegevoorzitter kan in ons een partner vinden om dit probleem uit de wereld te helpen.

De heer Paul Delva (CD&V): Collega Jef Van Damme had het over de aanmelding en inschrijving in het Brussels basisonderwijs. Ik had een soortgelijke vraag over het secundair onderwijs, waar ook de aanmeld- en inschrijfprocedure wordt doorlopen.

Dinsdag 24 februari 2015 was voor heel wat ouders in Brussel een belangrijke dag. Om exact 13 uur was het mogelijk hun kind in te schrijven voor het secundair onderwijs in Brussel. Een hele onlineprocedure werd daartoe opgezet. Het registratienummer van het kind moest zo snel mogelijk ingeput worden. Snel zijn was belangrijk, want de registratie gebeurt chronologisch. Dit is een opmerkelijk verschil met de procedure die bestaat voor het basisonderwijs. Maar liefst 73.000 bezoekers werden geregistreerd op de website voor een totaal van ongeveer 1.500 vrije plaatsen. Ik heb vernomen dat er dit jaar na het inschrijven van broers en zussen nog 1.505 vrije plaatsen te verdelen waren onder de 19 secundaire scholen die werkten met de elektronische aanmeldprocedure. Dit zijn dus een vijftigtal plaatsen minder dan vorig jaar in het eerste jaar secundair onderwijs.

Volgens mijn gegevens kunnen momenteel 420 kinderen niet naar hun eerste voorkeurschool. De globale communicatie over het aantal aangemelde kinderen en het aantal bezoeken op de website kwam er zeer snel, namelijk de dag na de registratie. Ouders hebben enkele dagen later te horen gekregen of hun kind al dan niet gunstig geordend werd en in welke school.

Ik heb hierover enkele vragen. Hoe evalueert de collegevoorzitter de procedure tot nu toe? Is de aanmeldprocedure dit jaar vlekkeloos verlopen of werden er incidenten gemeld?

Via welke kanalen werd de registratiemogelijkheid, namelijk via de website *www.inschrijven-inbrussel.be*, gecommuniceerd aan de ouders? Ik denk dat dit op verschillende manieren gebeurde. Ik maak daarbij wel de bedenking dat de beschikbare informatie waarschijnlijk juridisch volledig was, maar niet voor alle ouders begrijpelijk was opgesteld. Kan in de toekomst een meer gebruiksvriendelijke uitleg worden gegeven?

Hoe komt het dat er dit jaar voor de start van de online registratie een 50-tal plaatsen minder beschikbaar waren? Kwam dit door hogere inschrijfcijfers bij broers en zussen? We werken in Brussel continu aan capaciteitsuitbreiding, waardoor er op het eerste zicht een discrepantie is met een verminderd aantal beschikbare plaatsen. Liggen er andere redenen aan de basis van de vermindering?

Er wordt veel gesproken over de 19 secundaire scholen die de aanmelding elektronisch lieten verlopen. Natuurlijk zijn er nog andere secundaire scholen, die dit systeem niet gebruiken en plaatsen beschikbaar hebben. Hoeveel plaatsen zijn er in deze andere scholen nog beschikbaar?

Het allerbelangrijkste is om te horen hoe de procedure voor aanmelding in het secundair onderwijs wordt geëvalueerd.

De heer Bruno De Lille (Groen): Ik sluit me aan bij de verschillende vragen die hier al werden gesteld, maar zou specifiek willen ingaan op de toegankelijkheid van het systeem. De inschrijving voor het secundair onderwijs per computer werd uitgewerkt om wachtrijen of kamperende ouders aan de schoolpoorten te vermijden. Men doet alsof daarmee alle problemen van de baan zijn en alsof iedereen gelijke kansen krijgt om zijn kind in te schrijven.

Ik zou de collegevoorzitter willen aanraden om de inschrijfprocedure volgend jaar eens zelf uit te voeren. Het is op sommige momenten hallucinant. Ik moest dit jaar mijn eigen zoon inschrijven voor het eerste middelbaar en heb me aangemeld bij de website *www.inschrijveninbrussel.be*. Men krijgt al onmiddellijk ongelofelijk veel informatie op de website, die verplicht te lezen is. Vooraleer het kind kan worden aangemeld moet men aangeven dat die informatie werd gelezen en dat de ouder zich ermee akkoord verklaart. Voor iemand die hoger onderwijs heeft genoten was het al een heel werk om alles te lezen. Iemand die minder geschoold is, zal dit vermoedelijk een titanenwerk vinden. Ik ga er dus van uit dat de meeste ouders zich gewoon akkoord verklaren zonder de informatie te hebben gelezen. Zij weten dus eigenlijk niet in welk spel ze meespelen.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Dat klinkt zoals de gebruiksvoorwaarden van Apple.

De heer Bruno De Lille (Groen): Het lijkt er een beetje op. Eigenlijk is dit absurd, want er wordt voor veel mensen een drempel gelegd.

Nadien moet men zich inschrijven. Op een dinsdagnamiddag om 13 uur precies gaat de website open. Zoals de heer Paul Delva reeds meldde, waren er tijdens die periode maar liefst 73.000 aanmeldingen op de website voor 1.500 leerlingen. Een aantal mensen zal 2 of 3 keer hebben geklikt, maar velen hebben alle vrienden en familieleden ingeschakeld om te proberen hun kind in te schrijven. De inschrijving werkte namelijk op chronologische basis, waardoor elke seconde telt. Eigenlijk telt zelfs elk honderdste of duizendste van elke seconde. Ik was bijvoorbeeld zeer blij dat ik mijn zoon had ingeschreven binnen 4 seconden en 50 honderdsten. Dit bleek niet voldoende te zijn voor de school van eerste keuze, want daarvoor moest men zich binnen 3 seconden en 55 honderdsten inschrijven. Hiertoe moet de ouder het rijksregisternummer van het kind invullen, het nummer van de identiteitskaart en een beveiligingscode. Eigenlijk zegt men op die manier tegen mensen die digitaal minder geletterd zijn dat men gewoon achteraan in de rij kan gaan staan.

Als het gaat over gelijke kansen zitten we hier dus opnieuw met een probleem. Het hebben van een goede computer of snelle internetverbinding bepaalt of men er wel of niet bij is. Het is ook belangrijk om een breed netwerk te hebben, zodat meerdere mensen kunnen proberen om een kind in te schrijven. Mijn broer had bijvoorbeeld meegedaan, maar kon wegens een technisch defect pas na 16 minuten een inschrijving plaatsen. Alleenstaanden die moeten rekenen op 1 computer kunnen dus veel pech hebben.

Bovendien krijgt men nadien een samenvatting, waarin bijvoorbeeld wordt vermeld dat men naar de tweede school van keuze kan gaan en op de wachtlijst van de eerste school naar keuze kan worden opgenomen. Daartoe moet men in de eerste school van keuze een bewijs van niet-inschrijving gaan halen. Het document dat deze procedure beschrijft is onleesbaar. Het is opgesteld in ouderwets Nederlands en heeft een complexe structuur. De uitleg over niet-gerealiseerde en gerealiseerde inschrijvingen wordt meermaals door elkaar gehaald.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ik vind zelfs de documenten van de FOD Financiën voor het invullen van de belastingsaangifte eenvoudiger.

De heer Bruno De Lille (Groen): Vandaar mijn vragen. Komt er een evaluatie van de inschrijving en van de leesbaarheid van de inlichtingen die aan de ouders werden gegeven? Is het mogelijk om de procedure aan te passen, zodat ook kwetsbare groepen gelijke kansen krijgen bij het inschrijven van hun kind?

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Ik sluit me aan bij mijn collega's en de bezorgdheid die bleek uit recente persberichten rond de inschrijfprocedure en het capaciteitstekort in het Brussels Nederlandstalige onderwijs. In deze tussenkomst sluit ik me aan bij de opmerking van de heer Jef Van Damme over het gebrek aan zicht op de situatie in het Franstalig onderwijs, het belang ervan en de tekortkoming in het beleid.

Bijna de helft van alle kinderen die zich in januari registreerden, namelijk 2.802, vond nog geen plaats in het Nederlandstalig onderwijs. Volgens het LOP kunnen sommige kinderen wellicht terecht in de Rand of in het Franstalig net, maar daarover zijn geen cijfers. Dit moet worden genuanceerd, want het LOP sprak over de niet leerplichtige kinderen.

Wat betreft de leerplichtige kinderen heeft de collegevoorzitter ons in de vorige plenaire vergaderingen gerustgesteld. Het kruisen van gegevens van het Vlaamse systeem Discimus en het Franse systeem Ciel zou zonder problemen mogelijk zijn vanaf december 2014. Naar aanleiding van zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag, waarin werd gevraagd naar concrete cijfers over leerlingen die noch bij een school van de Franse Gemeenschap, noch bij een school van de Vlaamse Gemeenschap zijn ingeschreven, maak ik me toch weer grote zorgen. Er zijn namelijk 4.261 leerplichtdossiers in behandeling waarin nog moet worden bepaald of de kinderen al dan niet naar school gaan.

Ik wil dit nuanceren.

Ik weet ook wel dat er geen 4.261 leerplichtige kinderen thuis zitten. Waarschijnlijk zijn er een aantal in het Franstalig onderwijs ingeschreven en een aantal in de Rand. Het feit dat we dit niet weten vormt het grootste probleem. Het essentiële probleem is niet dat er 4.261 leerlingen thuis zitten, maar de kans is wel groot dat er binnen die 4.261 leerlingen wel een aantal thuis zijn. Voor deze jongeren is dit een drama. U zegt in uw schriftelijk antwoord, dat ook veel vragen oproept, dat er 4.261 leerplichtdossiers in behandeling zijn en dat van deze dossiers nog moet worden nagegaan of ze voldoen of niet. Het schooljaar is al voor de helft voorbij.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Mijn excuses voor de onderbreking, maar er zijn een aantal belangrijke nuances. Er is een verschil tussen leerplicht en schoolplicht. In België moeten de kinderen voldoen aan de leerplicht, niet aan de schoolplicht.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Ik ben het daarmee eens.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: En wat moeten de diensten dan doen bij een niet-registratie? Het kan dan wel zijn dat deze kinderen toch voldoen aan de leerplicht, zonder in één van die scholen terecht te komen.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Dat kan zijn.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Pas op, als er alleen gekeken wordt naar de cijfers van het Nederlandstalig onderwijs, dan lijkt dat natuurlijk heel veel. Maar in totaal lopen er in het Brusselse basis- en secundair onderwijs 300.000 kinderen school.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Ik was al op de hoogte van die nuance. Ik weet ook wel dat er geen 4.261 leerlingen zijn die niet voldoen aan de leerplicht. Het probleem is dat het nu al maart is. En nu worden al die dossiers nog onderzocht. Zelfs al zit daar één leerling tussen die thuis zit en niet aan de leerplicht voldoet, dan is dat een drama voor die leerling, die nu al een schooljaar verloren heeft.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Dat is de schuld van de PS.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): N-VA heeft in het verleden al gepleit voor een betere gegevensuitwisseling met de Franse Gemeenschap. Net zoals de heer Jef Van Damme zei, vind ik dat het toch wel een essentiële tekortkoming is in het beleid.

Wat betreft de kleuters is er ook een probleem. Het is geen juridisch probleem, maar voor de kleuters bestaat er helemaal geen gegevensuitwisseling. We weten niet of we een politiek kunnen uitwerken voor heel Brussel.

Ik ben op de hoogte van het feit dat de VGC heel veel doet voor de kleuterparticipatie in Brussel. Maar ik wil graag de stand van zaken weten met betrekking tot het samenwerkingsprotocol dat in deze materie zou worden afgesloten met de Franse Gemeenschap.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Wat betreft de aanmeld- en inschrijfprocedure voor het schooljaar 2015-2016, is voor de ouders de digitale aanmelding en het ontvangen van de berichten van toewijzing vlot verlopen, voor zowel het basis- als het secundair onderwijs. Dit gebeurt door het LOP, het Lokaal Overlegplatform, voor het basis- en het secundair onderwijs. Het LOP werd in het leven geroepen door de Vlaamse overheid, is samengesteld door de Vlaamse overheid en staat onder het toezicht van de Vlaamse overheid.

De VGC draagt financieel bij om de computergestuurde programma's te betalen. De Vlaamse overheid heeft daarvoor geen middelen. Het gaat om een lokale verantwoordelijkheid. De VGC heeft echter geen zeggenschap over de manier waarop dit georganiseerd wordt. We hebben geen inspraak bij de keuze van de programma's, het LOP is volledig autonoom.

Net zoals de heer Bruno De Lille heb ik me al mateloos geërgerd aan de onbegrijpelijkheid van de uitleg die gegeven wordt. Ik denk dat het beter zou kunnen. Als zelfs de FOD Financiën bepaalde ingewikkelde fiscale procedures min of meer bevattelijk kan uitleggen, dan moet dat hier ook lukken. Ik heb er alleen geen vat op.

De complexiteit van het systeem speelt natuurlijk ook een rol. Al de verschillende voorrang-regels en de invloed van de ene regel op de andere is dermate complex dat het onverstaaanbaar wordt voor de doorsnee burger. Ik kan me daar mateloos in opwinden. Het enige wat men hieraan kan doen, is heel het inschrijfbeleid evalueren. Gelukkig heeft mijn Vlaamse collega, minister Hilde Crevits, zich voorgenomen om dit te doen.

Men moet onderzoeken hoe men dit systeem eenvoudiger kan maken zonder de doelstellingen inzake gelijke kansen in het gedrang te brengen. Want de complexiteit heeft te maken met één van de eerste interventies in de vorige discussie. Hoe zorg je dat kansarmen dezelfde kansen krijgen als de anderen? Daar komt het hele verhaal vandaan en dat is veel ingewikkelder dan men vermoedt.

De wijze waarop men hier soms met cijfers goochelt, daar word ik ook ongemakkelijk van. De materie is meestal veel complexer dan men denkt. Wij redeneren teveel in afgebakende administratieve territoria, maar de bewegingen van de mensen staan hier los van.

In totaal zitten er 240.000 kinderen in het Franstalig onderwijs in Brussel. Daarvan komen er 35.000 uit de Rand. Die komen voornamelijk uit Vlaanderen. Dat is een gigantische stroom van leerlingen uit Vlaanderen die in Brussel schoollopen.

De heer Bruno De Lille (Groen): Dat is een transfer.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Dat zijn veelal Franstaligen. Waar zouden die school moeten lopen?

De heer Stefan Cornelis (Open Vld): In Vlaanderen!

Mevrouw Els Ampe (Open Vld): Waar ze willen!

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Wij hebben er in ons basis- en secundair onderwijs 50.000. Zie je de verhouding? We gaan nog 10 jaar worstelen met de capaciteit. Waarom? Naarmate er van de 240.000 meer en meer in de groep van de 50.000 willen komen, zitten we met een druk die de grootste bouwmaatschappij ter wereld niet kan opvangen. Het is onmogelijk om zoveel scholen bij te bouwen op een korte tijd om aan die vraag te voldoen.

De heer Bruno De Lille (Groen): Er is dus ook druk aan de andere kant.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Het is daardoor dat ze niet voelen dat er een overloop is. Mocht er nu geen instroom zijn dan zouden ze zich al lang zorgen gemaakt hebben over het dalende aantal leerlingen. Dankzij de vrij grote instroom merken zij niet dat er een probleem is. Dat hebben wij 20 à 30 jaar geleden wel meegemaakt. Zij zien geen dalingen, maar de overloop is geweldig groot. We praten er elk jaar over, maar de eerste 10 jaar zal dit jaarlijks terugkomen. De vraag zal altijd ontzettend veel groter zijn dan het aanbod, dat we met de beste wil van de wereld aan het uitbreiden zijn. Er gaat geen dag voorbij dat ik niet met scholenbouw bezig ben. Deze week heb ik mensen uit Sint-Jans-Molenbeek, Anderlecht en Schaarbeek over de vloer gehad. Dit zijn allemaal individuele dossiers die we stap per stap proberen vooruit te helpen qua financiering, stedenbouwkundige vergunningen, enz.

Ik zit vast met één dossier waarin scholen uit verschillende netten elkaar proberen te helpen. Brussel-Stad kan niet volgen met het aanleveren van stedenbouwkundige informatie, waar-

door aktes niet kunnen worden verleden en de stapel telkens maar groter wordt. Je houdt het niet voor mogelijk hoe complex dit allemaal is. Maar met de beste wil van de wereld gaan we in de komende 10 jaar nooit in een situatie terecht komen waarvan we kunnen zeggen “*we have enough capacity*”. Dat zal niet lukken.

Ondertussen werken we ook aan 2 megaprojecten om 2 secundaire scholen van telkens een duizendtal leerlingen uit de grond te stampen. De vele extra leerlingen die we dankzij de capaciteitsuitbreidingen toegelaten hebben, dreigen anders geen plaats meer te hebben in het secundair. Ik zeg het met enige emotie en met drang, opdat we zouden stoppen met elkaar in de haren te vliegen omdat er weer eens 300 plaatsen te kort zijn.

De heer Bruno De Lille (Groen): Het capaciteitsprobleem in het secundair zal ook niet meer lang op zich laten wachten.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: We zijn bijna vol gelopen. Het moet nu vooruit gaan met die 2 secundaire scholen van 1.000 man, want anders zitten we daar ook weer strop. Degenen die willen mogen een hele dag met mij meelopen en meemaken wat er allemaal bij komt kijken om dit uit de grond te stampen. Dat is nog iets anders dan een fuifzaal.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): U moet daar niet zo denigrerend over doen, u mag ook eens naar de jongeren gaan luisteren.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Waar mogelijk voorzie ik in de scholen zalen waar er ook een beetje gefuifd kan worden. Laten we realistisch blijven en ons niet bezig houden met dingen die niets bijdragen aan het debat.

J'en reviens à nos moutons. Vooraf werd via verschillende communicatiedragers de werking van de procedure gepromoot en uitgelegd. De website www.inschrijveninbrussel.be is de spil van de mediacampagne en verschaft de meest complete en actuele informatie, terwijl via affiches, brochures, advertenties in weekbladen, banners op websites,... de boodschap verder werd verspreid. Scholen, CLB's en intermediaire organisaties communiceerden zo ruim mogelijk over de procedure. We hebben geluk dat er instellingen bestaan zoals Foyer en anderen, die mensen helpen die er helemaal niets meer van begrijpen. Al deze partners ontvingen flyers en affiches en werden ook uitgenodigd op de infosessies van het LOP Brussel, van zowel het basis- als het secundair onderwijs. Ouders kunnen daardoor ook bij deze partners terecht voor informatie, maar ook voor hulp en begeleiding bij de aanmelding voor het uitvoeren van de bewerkingen op de computer.

Ik verwijs hierbij naar het debat in de commissie voor Onderwijs en Vorming van 10 december 2014 waar de communicatie en de procedure al aan bod kwamen.

Na de aanmelding van de kinderen en het berekenen van de toewijzingen werd bijzondere aandacht besteed aan het informeren van de ouders via brief, e-mail en zelfs sms. Op die manier werden ouders geïnformeerd of hun kind al dan niet een school werd toegewezen.

Ook bij deze editie moest de software van het systeem opnieuw aangepast worden. Dat is een kostelijke grap, die de VGC telkens weer moet betalen. Telkens als Vlaanderen een regeltje verandert in de wetgeving of de parameters aanpast, moet die software worden aangepast. Een aantal technische problemen bij vorige edities werd ondertussen weggewerkt.

De gegevens van het basis- en secundair onderwijs werden technisch verder uitgeklaard en enkele noodzakelijke aanpassingen werden doorgevoerd ingevolge de wijzigingen in de Vlaamse decreetgeving.

Ook deze keer financierde de VGC de aanpassingen aan de applicatie en de hosting – 125.000 euro, exclusief de mediacampagne en de personeelsinzet – om een vlotte toepassing van de Vlaamse decreetgeving te waarborgen. Met al het geld dat we al hebben geïnvesteerd in informaticaprogramma's, hadden we al een volledige basisschool kunnen bouwen! (*Glimlachjes*) Zoals zo vaak overdrijf ik nu een beetje, maar we komen toch aardig in de buurt.

Het LOP Basisonderwijs maakte de volgende gegevens bekend.

Voor het schooljaar 2015-2016 werden in januari 2015 5.133 kinderen aangemeld voor 3.082 vrije plaatsen. De broers en zussen en de kinderen van personeelsleden werden al in december 2014 ingeschreven. Daarop ontvingen 2.331 kinderen een bericht dat ze een plaats in een school kregen toegewezen, 2.802 kinderen ontvingen een bericht dat ze ongunstig zijn gerangschikt. Vorig jaar werden voor het huidige schooljaar 5.086 kinderen aangemeld, kregen 2.234 kinderen een positief en 2.852 kinderen een negatief bericht.

De kinderen die nu een plaats kregen toegewezen, behoren tot de volgende voorrangsgroepen: 931 thuistaal Nederlands en niet-GOK; 134 thuistaal Nederlands en GOK; 758 geen thuistaal Nederlands en niet-GOK. Hieruit blijkt dat de groep anderstaligen bijna even groot is als de eerste groep. Vervolgens 508 geen thuistaal Nederlands en GOK. Alles samengeteld is de groep 'geen thuistaal Nederlands' groter dan de groep 'thuistaal Nederlands'.

Van de 3.082 beschikbare plaatsen, zijn in de procedure momenteel nog 751 plaatsen niet ingenomen. Nadat de computer de lijsten op basis van alle parameters heeft verwerkt, krijgen we de toewijzingen, maar dan blijven er nog altijd plaatsen open zodat er scholen zijn die niet vollopen.

Nu begint de inschrijfperiode voor de kinderen die een plaats kregen toegewezen. Daarna begint de vrije inschrijfperiode. Met andere woorden, pas als de computer klaar is met draaien, krijgen ouders de kans hun kinderen die een plaats kregen, in te schrijven.

Het LOP Basisonderwijs geeft nog mee dat de meeste nog beschikbare plaatsen zich situeren in de laatste jaren van het lager onderwijs. Het geeft ook mee dat 550 kinderen die vorig jaar al in een Nederlandstalige basisschool zaten, zich in deze procedure opnieuw hebben aangemeld voor een andere school en dit met positief gevolg. Dat is een element dat nogal eens uit het oog wordt verloren, zoals er ook meestal niet wordt stilgestaan bij allerlei mutaties door het feit dat kinderen van school veranderen, al dan niet binnen Brussel.

Als die 550 kinderen zich effectief inschrijven in een nieuwe school, vallen er opnieuw 550 plaatsen open voor de kinderen die ongunstig werden gerangschikt.

Het LOP Basisonderwijs geeft aan dat er hoogstwaarschijnlijk kinderen zijn die ook in het Franstalig onderwijs werden ingeschreven. De Vlaamse en de Franse Gemeenschap werken momenteel aan een protocol waarna ook de inschrijfgegevens kunnen worden vergeleken van niet-leerplichtige kinderen, zoals dat nu al het geval is voor de leerplichtige kinderen. Ik verwijs in dit verband naar het debat in de plenaire vergadering van de Raad van 30 januari 2015.

Het LOP Secundair Onderwijs maakte van zijn kant de volgende gegevens bekend.

Voor het schooljaar 2015-2016 werden in januari 2015 1.487 kinderen aangemeld voor 1.505 vrije plaatsen en 1.256 kinderen kregen een plaats in een school toegewezen. Die cijfers betreffen enkel het 1ste leerjaar A-stroom in slechts 19 Brusselse secundaire scholen. Die beperking van het aantal scholen en richtingen is een keuze van de onderwijsnetten, vertegenwoordigd in het LOP. Dat wil zeggen dat we momenteel geen zicht hebben op het aantal beschikbare plaatsen in het Nederlandstalig secundair onderwijs in het algemeen. Ik wijs erop dat een deel van de secundaire scholen geen gebruik maakt van de computer voor inschrijvingen. Conclusies over het secundair onderwijs in Brussel zijn bijgevolg voorbarig, maar in globaal stel ik vast dat ook het secundair aan het vollopen is.

Binnenkort starten beide LOP's de evaluatie van de aanmeld- en inschrijfprocedure voor het schooljaar 2015-2016. De VGC zal de communicatiecampagne evalueren, waarbij vooral gekeken zal worden naar de vertaling van de procedure naar de ouders toe. We doen dat altijd zo. We geven aanbevelingen en blijven ter beschikking, maar we kunnen maar geven wat we hebben.

De 'clou' van het verhaal is en blijft uiteraard de grote vraag naar Nederlandstalig onderwijs versus de groei van de capaciteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Een en ander zal problematisch blijven zolang zo veel anderstalige ouders in Brussel voor het Nederlands blijven opteren. Natuurlijk mogen we daarop fier zijn, want dat bewijst dat ons onderwijs goed is. Aan de andere kant moeten we beseffen dat in de komende jaren de vraag groter zal blijven dan het aanbod dat we kunnen realiseren.

Samen met Vlaams minister van Onderwijs Hilde Crevits werk ik momenteel aan een nieuw meerjarig investeringsplan voor de Brusselse onderwijsinfrastructuur, waarbij de Vlaamse Gemeenschap en de VGC samen zullen investeren in capaciteitsuitbreiding. Het is overigens al elk jaar een permanente beweging van inpassen en verschuiven geweest.

Aan de kant van de VGC en de Vlaamse Gemeenschap proberen we de middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten. Overigens is geld vandaag niet echt het probleem. Het is wel lastig om het allemaal praktisch te organiseren: de inrichtende machten mobiliseren, locaties vinden, aanbestedingen en bouwvergunningen regelen enzovoort. Al die praktische zaken nemen immers altijd veel tijd in beslag.

Een keer hebben we bij de bouw van 6 bijkomende klassen het record verbroken. Op 6 maanden was die zaak geklonken, maar er zijn ook tal van andere voorbeelden waarbij de hele afwikkeling van het dossier tergend lang duurt. Ik denk dan aan de DBFM-programma's en meer bepaald aan dat voor het Atheneum van Koekelberg. Ik moet me helaas geregeld ergeren aan dat soort zaken.

De heer Bruno De Lille (Groen): Telkens weer rijst de vraag waar de kinderen blijven die niet zijn ingeschreven. Als die niet op straat lopen, willen sommigen zich daarover blijkbaar niet al te veel zorgen maken.

Als ouders hun kinderen in een Nederlandstalige school willen inschrijven en dat lukt ze niet, dan heb ik daar principieel een probleem mee. Geert Van Istendael zei op *tvbrussel* dat het is alsof de baas van Coca Cola komt vertellen dat zijn voorraad op is en dat de mensen voortaan maar Pepsi Cola moeten drinken. (*Instemmend geknik van collegevoorzitter Guy Vanhengel*)

Zeggen dat er geen geld te kort is, gaat volgens mij niet op. Als ouders geen scholen vinden voor hun kinderen die in het Nederlands willen studeren, is er wel een probleem en heeft dat te maken met geld en met het feit dat het beleid de vraag niet kan volgen. Ik hoor de collegevoorzitter zeggen dat het infrastructuurprobleem nog 10 jaar kan aanslepen. Ik hoop echt dat het niet zo lang duurt. Daarom heeft Groen voorgesteld dat de VGC het initiatief in handen zou nemen als de onderwijskoepels niet kunnen volgen.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Principieel heb ik daarmee geen probleem. Overigens het project Kasterlinden is snel gegaan en dat hebben we zelf ontwikkeld. Ik denk niet dat we met het voorstel van de heer De Lille veel tijd gaan winnen. In de praktijk doen we al veel zaken zelf, al gaat het dan om dossiers die in gang gezet zijn door de koepels. Het zelf doen, zoals de heer De Lille voorstelt, zal maar weinig meerwaarde bieden.

De heer Bruno De Lille (Groen): Wat ik vooral beoog, is snel meer capaciteit creëren.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Voor 2 secundaire scholen - 1 voor het GO! en 1 voor het vrij onderwijs - brengt de VGC het dossier op gang en zullen de koepels veel zelf betalen.

De heer Bruno De Lille (Groen):- Nogmaals, ik wil vooral dat het vooruit gaat. Het LOP heeft veel beslissingsbevoegdheid. De VGC zou op basis van haar financiële inbreng eisen kunnen stellen inzake de aanpak van het LOP.

Vlaams minister Hilde Crevits is van plan het inschrijfbeleid te herzien omdat het zo ingewikkeld is. Allemaal goed en wel, maar we moeten wel altijd de finaliteit voor ogen houden en dat is gelijke kansen voor alle kinderen. De verschillen mogen dus niet groter worden.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Daar ben ik het volledig mee eens.

De heer Paul Delva (CD&V): Op de site *www.inschrijveninbrussel.be* is er veel informatie beschikbaar. Die is wel heel volledig, maar daarom nog niet goed toegankelijk. Ik doe een warme oproep aan alle betrokkenen om die info toegankelijker te maken en vooral eenvoudiger bewoordingen te gebruiken.

Voor de scholen die niet zijn aangesloten op het computersysteem begrijp ik dat er geen zicht is op het aantal plaatsen.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Daar gebeurt het verzamelen van de informatie manueel, bijvoorbeeld via de telefoon.

De heer Paul Delva (CD&V): Ik heb opgemerkt dat er onverwachts 50 plaatsen minder beschikbaar zijn in het eerste jaar van het secundair onderwijs. Hoe komt dat?

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Voor alle duidelijkheid, het secundair onderwijs zit niet vol. In het secundair onderwijs bestaat er een waaier van richtingen. Hier en daar worden er geregeld richtingen afgeschaft. Daardoor lijkt het alsof er minder plaatsen beschikbaar zijn, maar in feite is dat niet zo.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Het citaat van de heer Geert Van Istendael was zeker treffend, maar ik zou eerder zeggen dat, als men kan kiezen tussen kaviaar en sardienen, men toch voor kaviaar kiest.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Aha. Bent u zo iemand? (*Gelach*)

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Zo ben ik inderdaad en ik denk dat de meeste Brusselaars, ook anderstalige Brusselaars, er zo over denken. Dat is immers menselijk.

De heer Bruno De Lille (Groen): Mevrouw Liesbet Dhaene wil blijkbaar de kaviaar voorbehouden voor bepaalde groepen mensen en de anderen mogen er niet van proeven.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Klopt absoluut niet. (*Samenspraak*)

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Wij zeggen: “kaviaar voor iedereen”, terwijl mevrouw Annemie Maes zegt: “Wat is er mis met sardienen?”. Dat is het verschil! (*Glimlachjes*)

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Als we kijken naar wat de VGC en de Vlaamse Gemeenschap doen inzake capaciteitsuitbreiding in Brussel, dan is het duidelijk dat het niet de bedoeling is om de kaviaar voor te behouden voor een beperkte groep. Ik vind die opmerking toch wel een beetje kort door de bocht.

Het samenwerkingsprotocol voor de gegevensuitwisseling over niet-leerplichtigen werd afgesloten tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap. Is de collegevoorzitter op de hoogte van de stand van zaken van dat protocol?

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ja. Ook daar zitten we namelijk zelf achter.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Wat is de stand van zaken in de leerplichtdossiers? Zijn die onderzoeken nu pas gestart? Of zullen we binnen afzienbare tijd al weten welke jongeren er in problemen zitten?

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Dat is weer een andere vorm van registratie, maar dat wordt zeker bekeken. Sommige van die dossiers gaan naar het parket, andere naar de gemeenten. Op basis van de domicilieadressen zijn het de gemeentelijke diensten of eventueel de politiediensten die gevraagd worden om de onderzoeken te voeren. Er zijn echter heel veel verschillende situaties mogelijk. Het komt bijvoorbeeld zeer vaak voor dat mensen verhuisd zijn, maar dat ze dat niet hebben doorgegeven. Ze zijn dan wel ingeschreven op een school in hun nieuwe woonplaats, maar ze wonen er officieel nog niet. Dergelijke zaken komen heel vaak voor. Niet iedereen leeft duidelijk volgens de voorgeschreven regels. Anderen verhuizen dan weer zonder een nieuw adres op te geven. En nog anderen volgen les op een private school die wel voldoet aan de leerplicht, maar waar de inschrijvingen niet geregistreerd worden. Er bestaan immers allerlei soorten privéonderwijs, waarbij de lesvolger wel voldoet aan de leerplicht maar niet in de school is ingeschreven. Kortom, dat is een hele wirwar die enorm veel middelen vereist om in kaart te brengen. We moeten ons daarbij misschien afvragen of het die middelen wel waard is.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): We zijn nu toch al maart. Kon er niet vroeger gestart worden met die registraties? Wanneer is de kruising van de gegevens gebeurd?

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: In november 2014.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): In een andere vergadering sprak de collegevoorzitter nochtans over december.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: De gegevens worden beschikbaar in december maar worden al verzameld in november.

- *Het incident is gesloten.*

~~VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 60)~~

~~van mevrouw Liesbet Dhaene aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, betreffende de rol die de VGC en het Huis van het Nederlands zullen spelen bij het tweetalig maken van monocommunautaire welzijnsinstellingen die zijn overgegaan van de Cocof naar de GGC~~

~~Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA):~~ In het kader van de uitvoering van de 6de staatshervorming kunnen monocommunautaire welzijnsinstellingen de overstap maken naar de GGC. Op 26 november 2014 heeft het Verenigd College van de GGC een brief gestuurd naar 61 Franstalige Brusselse welzijnsinstellingen van de Cocof om hen aan te manen om de overstap naar de GGC te maken. Hetzelfde gebeurde voor welzijnsinstellingen die onder de erkenning van de VGC vallen. Uit het antwoord van collegelid Guy Vanhengel van het Verenigd College van de GGC tijdens de commissie voor Sociale Zaken van 21 januari 2015 blijkt dat al zeker 50 van de 61 Franstalige welzijnsinstellingen die werden aangeschreven, zullen overstappen naar de GGC. Geen enkele Nederlandstalige welzijnsinstelling zou deze overstap maken.

~~Voorzitter: de heer René Coppens~~

~~Tijdens dezelfde commissievergadering zei de heer Guy Vanhengel het volgende over het tweetalig maken van deze Franstalige instellingen: “Anderzijds hebben we al een tiental jaar positieve ervaring met het inschikkelijke beleid dat we voeren, bijvoorbeeld via het Huis van het Nederlands, om meertaligheid en de kennis van het Nederlands te stimuleren. Kan de VGC hier iets betekenen? Ongetwijfeld wel. Kan de GGC zelf meer initiatieven nemen? Wellicht wel, maar de vraag is hoe en met welke middelen dat dan moet gebeuren. Daarover wordt momenteel overleg gepleegd, want het is wenselijk en waarschijnlijk noodzakelijk dat er hulp geboden wordt bij de overgang naar een tweetalig systeem.”~~

~~Wat bedoelt de collegevoorzitter als hij zegt dat de VGC “ongetwijfeld iets kan betekenen” bij het tweetalig maken van welzijnsinstellingen die de overgang maken van de Cocof naar de GGC? Hij verwijst naar het Huis van het Nederlands. Wie staat in voor de extra middelen die het Huis van het Nederlands nodig zal hebben om die 50 welzijnsinstellingen te ondersteunen bij het tweetalig worden? Zal daarover een protocolakkoord tussen de GGC en het Huis van het Nederlands worden afgesloten?~~

~~Collegevoorzitter Guy Vanhengel:~~ Het leuke aan al onze instellingen is dat de raadsleden mij hier een vraag kunnen stellen over wat ik zou doen in de GGC. Eigenlijk wordt dan de vraag gesteld of ik op de hoogte ben van wat ik zelf doe in die andere instelling. Meestal wel. Ik probeer dat toch enigszins te volgen. *(Gelach)*